

Knjige o papežu, ki prenavlja Cerkev

Kardinal Rode je predstavil tri knjige založbe Družina o papežu Frančišku in zaupal številne zanimivosti o svojem prijatelju Jorgeju.

Na vsebinsko bogati in zanimivi predstavitvi je kardinal dr. Franc Rode v četrtek, 18. julija, v Galeriji Družina najprej spregovoril o posebnostih in sporočilu treh knjig o papežu, ki je obenem njegov prijatelj.

Knjiga novinarja italijanskega časopisa La Stampa Andrea Torniellija »Jorge Mario Bergoglio: Frančišek – življenje, ideje, misli« je izšla že v aprilu, kmalu po izvolitvi novega papeža. Po kardinalovih besedah je to zelo pozitivna, simpatična predstavitev Bergoglia. Avtor se je poglobil v njegovo družino, ki se ni izselila iz Italije v Argentino zaradi političnih razlogov, kot so nekateri namigovali, temveč so bili skromni, »dostojanstveno ubogi« ljudje, ki so sledili nekaterim sorodnikom in iskali boljše priložnosti. Za jezuite se je odločil, ker jih je videl kot »napredno silo« v Cerkvi in ker je cenil njihovo pokorščino in disciplino. Kot jezuitski provincial je v burnih časih po koncilu ostal neomajen v spoštovanju pravil reda in je tudi zaradi tega skupina »progresivnih« jezuitov z novimi idejami zapustila red. Kot nadškof je bil proti teologiji osvoboditve, ker je vsebovala marksistično analizo sveta, ki za doseganje sprememb zagovarja tudi nasilje. Knjiga med drugim dokumentirano demantira zlonamerna namigovanja, da je kot nadškof Buenos Airesa sodeloval z vojaško hunto, s prikazom številnih dejstev in dogodkov dokazuje ravno nasprotno.

V drugi knjigi z naslovom: »Frančišek, papež s konca sveta«, ki jo je napisal ameriški časnikar Thomas J. Craughwell, najdemo kroniko zadnjih dni Benedikta XVI., potek konklava in izvolitev Bergoglia. Sledi lepa predstavitev duhovnosti in lika sv. Frančiška Asiškega in sv. Ignacija Lojolskega, ki sta ključna za razumevanje papeževe duhovnosti, kratek papežev življenjepisa, novosti, ki jih prinaša, in prve pridige. Knjiga je opremljena s številnimi fotografijami, uvod v knjigo pa je napisal kardinal Rode.

V tretji knjigi »Odpri um, verujoče srce« lahko spoznamo duhovnost kardinala Bergoglia skozi njegove govore škofom, duhovnikom, redovnikom in zajema njegove misli v časovnem obdobju 40

let. Kot zanimivost je kardinal omenil, da je v njej jasno razvidno jezuitsko izrazoslovje (vojskovodja Kristus, osvoboditi trdnjavo, sovražnik-hudič), pogosta obravnava hudiča (»Žalost je satanova čarovnija, ki nam otrdi srce in ga zagreni.«). Veliko je navedkov iz Ignacijevih Duhovnih vaj, papežev, cerkvenih očetov in teologov.

Po uvodni besedi direktorja založbe Družina Toneta Rodeta in predstavitvi knjig je kardinal Rode, sicer papežev dolgoletni prijatelj še iz časov v Argentini, avtentično predstavil papežev lik, njegov povsem nov, za mnoge neobičajen pristop k papeški službi in odmeve nanj tako v cerkvenih kot medijskih krogih. »Jorge Mario Bergoglio je bil atipičen že kot jezuit, sedaj pa je atipičen kot papež ... Že samo ime, ki si ga je izbral, ni zgolj ime, ampak program.«

Že na osebni ravni se papež Frančišek vede drugače od predhodnikov: živi med drugimi stanovalci v Domu sv. Marte in ne v papeški palači, ne želi si državne zastavice na avtomobilu, s katerim se pelje po Rimu, pogosto govori od srca in ne iz pripravljenih besedil, ne stavi na natančnost v izražanju, temveč na sporočilnost, odpovedal se je poletnemu dopustu, da bi vse poletje nadaljeval delo v Vatikanu, skratka, želi biti blizu ljudem.

Kardinal Rode je iz prve roke predstavil odmeve na ta novi način papeževanja: po eni strani navdušenje množic, po drugi zadržanost in prikrit odpor določenih krogov, vajenih drugačnega pogleda na delovanje Sv. sedeža. On je res »z drugega konca sveta in z njim prihaja v vodstvo Cerkve t. i. tretji svet, kar pomeni konec evropocentrizma, saj živi danes skoraj polovica katoličanov v Latinski Ameriki, število se veča v Afriki in Aziji. Papeža Frančiška ne moremo uvrstiti niti v klasični binom konservativci – progresisti. Prve bo razočaral, ker ukinja npr. papeški

dvor in časti, druge, ker ne bo ukinil duhovniškega celibata in bo proti duhovniškemu posvečevanju žensk, splavu in istospolnim porokam.«

Po kardinalovih besedah lahko od papeža pričakujemo dve ključni novosti: prenavo in poenostavitev struktur rimske kurije in novi lik Cerkve, kjer bo poudarjena skromnost, preprostost, bližina ljudem in evangeljska pristnost po zgledu Frančiška Asiškega. Kot je še dejal kardinal Rode, papež Frančišek daje vtis, da ve, kaj hoče, saj je zelo odločen. V rimski kuriji želi spremeniti mišljenje tako, da njeni člani svoje vloge ne bi videli kot oblast, temveč kot služenje Cerkvi in škofijam po svetu. Ženskam bo dal veliko večjo, tudi vodstveno vlogo v raznih vaticanskih službah po kongregacijah in papeških svetih.

Kaj pa papež Frančišek in Slovenci? – je kardinala vprašala Manica Ferenc, ki je povezovala predstavitve. »Veste kaj, o Slovencih ima tako mnenje, ki ga po mojem ne zaslužimo,« je presenetil dr. Rode in takoj pojasnil: »zato, ker so Slovenci v Buenos Airesu zgledna skupnost. Pridni ljudje, delovni, pošteni, ne kradejo, ne lažejo in so zelo verni. Poznal je veliko slovenskih duhovnikov, večina so sedaj že pokojni, ki so tam veljali za zares zgledne duhovnike.« Po sorodstveni plati pa je tudi povezan s Slovenci: ena izmed njegovih nečakinj je poročena s Slovencem iz zelo zavedne izseljenske družine (Voršič), kjer vsi otroci govorijo slovensko – je kardinal navzočim zaupal papeževe besede. ■

IGOR VOJINOVIČ